

hvilken Udtalelse jeg har talt for Landstingets Overvægt. Jeg er bange for, at det ærede Medlem vil faa megen Ulejlighed med at finde et saadant Sted.

Dinesen: Det forekommer mig, at den Bevægelse, der er rejst i Dag af de ærede Medlemmer for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) og Holbæk Amts 4de Valgkreds (Rode), er saa unaturlig, at den sikkert vil vise sig at blive uden Resultat for de Herrer. Jeg vilde ikke have forlangt Ordet i Dag, naar ikke det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) atter havde taget mig til Indtægt for sin Opfattelse af et bestemt Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Kultoldanmærkningens Forbliven paa Finansloven. Jeg har udtalt mig om denne Anmærkning baade ved første og ved anden Behandling af Finanslovsforslaget, men ved anden Behandling stemte jeg ikke for, at Anmærkningen skulde gaa ud, fordi jeg ventede, at der vilde fremkomme Forslag fra Regeringen eller dens Parti i saa Henseende. Jeg tror, det vilde have været klogt baade for Regeringen og dens Parti, om man ved tredje Behandling havde foreslaaet, at denne Anmærkning skulde gaa ud. Jeg har bestandig anset den for urigtig, uden at jeg dog enten har udtalt noget eller har haft til Hensigt at udtale noget om min Opfattelse af Spørgsmalets egentlige Realitet: Bibeholdelsen af Kultolden eller ikke. Jeg skal tilføje, at jeg dog sagde, at det var et Nummer med i hele den Balanceforhandling, som vi for Tiden førte her paa Rigsdagen, og min Stilling til dette Spørgsmaal vil afhænge af, hvorvidt der kan opnaas en Forstaaelse, naar dette Moment ogsaa bliver taget med i den Forstaaelse, der skal naas.

Jeg kunde fristes til at gøre en Bemærkning om det Spørgsmaal: Betydningen af at beholde Tilskuddet til Kommunerne paa Finansloven og af at beholde Tilskuddet til Landboforeninger under visse Former o. s. v. eller ikke. Skulde jeg gøre en saadan Bemærkning, skulde det ikke være ud fra Sagens formelle Side, men ud fra, hvad jeg anser for dens reelle Side. Og saa turde dog for Kommunetilskuddets Vedkommende Forholdet være det, at nu har der i 2 Aar foreligget et Lovforslag om dette Spørgsmaal — sidst er det forelagt for det høje Landsting ved denne Samlings Begyndelse —, hvor det har været foreslaaet, at en større Del af dette Beløb skulde forsvinde. Men det har ikke forhindret, at alle Kommuner i Landet have maattet lægge deres Budgetter for

det kommende Finansaar med en Medtagen af det forventede Beløb af Statstilskuddet. Det have de ikke undladt, thi ellers vilde enten Amdsraadene for Landkommunernes Vedkommende eller Indenrigsministeren for Bykommunernes have haft Lejlighed til at blande sig i deres Budgettering. Nu sidder Landstinget inde med det Lovforslag, som er forelagt, og hvor blandt andet Spørgsmaalet om Kommunetilskuddet omhandles, og Folketinget sidder inde med Lovforslaget om Husdyravl og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, og den forventede Nedsættelse af Statens Tilskud til disse Forhold. Jeg skulde nu kende Tilstanden daarligt, om ikke Resultatet blev det, at hvis det høje Landsting ikke naar at faa den Lov færdig, hvori Kommunetilskuddet findes, og vi ikke faa det bragt herved i en saadan Skikkelse, at Behandlingen kan føres til Ende, faar Folketinget heller ikke de her hvilende Lovforslag om Husdyravl, og hvad dermed staar i Forbindelse, gjort færdige, og saa bliver det endelige Resultat, at Finansloven bliver omtrent 1½ Mill. Kr., eller hvor meget det er, kostbarere, end den behøvede at blive. Det er fra den Side, jeg mest ser Sagen.

N. C. Christensen: Den Situation, hvori vi befinde os i Dag, at Folketingets Flertal vil bøje sig og maa bøje sig for Landstingets Opfattelse med Hensyn til, hvorvidt Kultoldens Bevarelse skal vedtages paa Finansloven eller ved særlig Lov, er en Situation, som er skabt derved, at Folketinget og Regeringen have ført en, hvad jeg vil kalde, for kunstig Politik. Naar Regeringen indsætter et saadant Forslag paa Finansloven, og vi nu høre Finansministeren erklære, at han har indsat dette Forslag paa Finansloven for at forhindre, at man kommer til at optage Spørgsmaalet om Toldlovens Revision i Debatten om Skattelovene, er det noget, der siger sig selv, at det Formaal naar den højtærede Finansminister ikke. Forinden Skattelovene blive færdige, vil der sikkert finde adskillige Forhandlinger Sted frem og tilbage, og jeg er ikke i Tvivl om, at Skattelovenes endelige Behandling vil foregaa i et Fællesudvalg. Der gør sig jo saa forskellige Anskuelser gældende, at jeg ikke ret godt kan tænke mig, at man vil være i Stand til at opnaa et Kompromis, hvorved Lovforslagene kunne vedtages enslydende i begge Ting, forinden de have været i Fællesudvalg. Naar man ved det og ved, hvad der foregaa i et Fællesud-